

C++17 i STL

Liczby zespolone

Globalne funkcje numeryczne

- ▶ Pliki nagłówkowe `<cmath>` oraz `<cstdlib>` zawierają deklaracje globalnych funkcji numerycznych odziedziczonych z języka C:
 - ▶ `sqrt()`, `pow()`, `exp()` – potęgowanie;
 - ▶ `log()` – logarytmowanie;
 - ▶ `sin()`, `cos()`, `tan()`, `asin()`, `acos()`, `atan()` – funkcje trygonometryczne;
 - ▶ `ceil()`, `floor()` – zaokrąglenia;
 - ▶ `abs()`, `fabs()` – wartość bezwzględna;
 - ▶ `mod()`, `fmod()` – reszta z dzielenia;
 - ▶ `rand()`, `srand()` – liczby pseudolosowe.

Liczby zespolone

- ▶ Liczby zespolone składają się z dwóch części — rzeczywistej oraz urojonej.
- ▶ Część urojona posiada tę właściwość, iż podniesiona do kwadratu daje w wyniku liczbę ujemną; część urojoną liczby zespolonej stanowi współczynnik i , będący pierwiastkiem kwadratowym liczby -1 .
- ▶ STL w C++ udostępnia szablon klasy `complex<>` w pliku nagłówkowym `<complex>`, umożliwiając wykonywanie obliczeń na liczbach zespolonych.

Liczby zespolone

- ▶ Klasa `complex<>` jest zdefiniowana w następujący sposób:
`template <typename T> class complex;`
- ▶ Parametr szablonu o nazwie `T` używany jest jako typ skalarny zarówno dla części rzeczywistej, jak też urojonej danej liczby zespolonej.
- ▶ STL udostępnia trzy specjalizacje klasy `complex<>`:
 - ▶ `complex<float>`,
 - ▶ `complex<double>`,
 - ▶ `complex<long double>`.

Tworzenie liczb zespolonych

- ▶ Konstruktory umożliwiają przekazanie wartości początkowej poprzez określenie jej części rzeczywistej oraz urojonej. W przypadku gdy nie zostaną one określone, nastąpi ich zainicjalizowanie zerem określonego typu.
- ▶

```
// liczba zespolona z częścią rzeczywistą oraz urojoną  
// - część rzeczywista: 4.0  
// - część urojona: 3.0  
complex<double> c1(4.0, 3.0);
```
- ▶

```
// liczba zespolona utworzona przy wykorzystaniu współrzędnych  
biegunowych  
// - moduł: 5.0  
// - kąt fazy: 0.75  
complex<float> c2(polar(5.0,0.75));
```

Tworzenie, kopiowanie przypisanie do liczby zespolonej

- ▶ Operatory przypisania stanowią jedyny sposób modyfikacji wartości istniejącej liczby zespolonej.
- ▶ Przypisania liczb zespolonych (z ewentualną operacją arytmetyczną):

`c1 = c2`

`c1 += c2`

`c1 -= c2`

`c1 *= c2`

`c1 /= c2`

Tworzenie, kopiowanie przypisanie do liczby zespolonej

- ▶ Funkcja pomocnicza o nazwie `polar()` umożliwia utworzenie liczby zespolonej, zainicjalizowanej za pomocą współrzędnych biegunowych (modułu oraz kąta fazy podanego w radianach).

Przykład:

```
complex<double> c2(std::polar(4.2, 0.75));
```

- ▶ Funkcja pomocnicza o nazwie `conj()` umożliwia utworzenie liczby zespolonej zainicjalizowanej za pomocą wartości sprzężonej z inną liczbą zespoloną (wartość sprzężona z daną liczbą zespoloną tworzona jest poprzez zanegowanie jej części urojonej):

```
complex<double> c1(1.1, 5.5);
```

```
complex<double> c2(conj(c1));
```


Funkcje związane z dostępem do wartości liczby zespolonej

- ▶ Część rzeczywista i urojona liczby zespolonej c :
`c.real()`, `real(c)`
`c.imag()`, `imag(c)`
- ▶ Moduł liczby zespolonej:
`abs(c)`
- ▶ Norma liczby zespolonej (kwadrat modułu):
`norm(c)`
- ▶ Kąt fazy liczby zespolonej:
`arg(c)`
- ▶ Liczba sprzężona z liczbą zespoloną:
`conj(c)`

Arytmetyka liczb zespolonych

► Operacje arytmetyczne na liczbach zespolonych c_1 i c_2 :

- c_1 – negacja

$c_1 + c_2$ – suma

$c_1 - c_2$ – różnica

$c_1 * c_2$ – iloczyn

c_1 / c_2 – iloraz

Porównywanie liczb zespolonych

- ▶ W celu porównania dwóch liczb zespolonych możesz jedynie sprawdzić, czy są one równe.
- ▶ Operatory `==` oraz `!=` zostały zdefiniowane jako funkcje globalne, dlatego też jeden z argumentów może być wartością skalarną.
- ▶ Jeśli w charakterze argumentu użyjesz skalarą, jest on interpretowany jako część rzeczywista, zaś część urojona posiada wartość 0.
- ▶ Inne operacje porównania (operatory `<`, `<=`, `>` i `>=`) nie są zdefiniowane. W konsekwencji niemożliwe jest użycie liczby zespolonej typu `complex<>` jako elementu kontenera asocjacyjnego.

Operatory wejścia-wyjścia dla liczb zespolonych

- ▶ Klasa `complex<>` udostępnia powszechnie stosowane operatory wejścia-wyjścia `<<` oraz `>>`.
- ▶ Operacje strumieniowe:
`strm << c`
`strm >> c`
- ▶ Operator wyjściowy zapisuje liczbę zespoloną przy uwzględnieniu stanu bieżącego strumienia w postaci pary:
(`część_rzeczywista`, `część_urojona`)
- ▶ Operator wejściowy umożliwia odczytanie liczb zespolonych zapisanych w jednej z poniższych postaci:
(`część_rzeczywista`, `część_urojona`)
(`część_rzeczywista`)
`część_rzeczywista`

Funkcje trygonometryczne i wykładnicze

- ▶ Funkcje trygonometryczne dla liczb zespolonych:

$\sin(c)$ – sinus

$\cos(c)$ – cosinus

$\tan(c)$ – tangens

$\operatorname{asin}(c)$ – arcus sinus

$\operatorname{acos}(c)$ – arcus cosinus

$\operatorname{atan}(c)$ – arcus tangens

- ▶ Funkcje wykładnicze dla liczb zespolonych:

$\operatorname{pow}(c1, c2)$ – potęgowanie

$\operatorname{sqrt}(c)$ – pierwiastek

$\operatorname{exp}(c)$ – funkcja eksponencjalna

$\operatorname{log}(c)$ – logarytm naturalny

Algorytmy numeryczne

- ▶ Aby móc użyć algorytmów numerycznych, należy dołączyć plik nagłówkowy `<numeric>`.
- ▶ Za pomocą algorytmów numerycznych można przetwarzać nie tylko pojedyncze wartości numeryczne ale także całe sekwencje tych wartości.
- ▶ Założenie: elementy numeryczne są zgromadzone w kolekcji sekwencyjnej.

Algorytmy numeryczne – obliczanie wartości wypadkowej ciągu

- ▶ Obliczanie wartości wypadkowej jednego ciągu:
$$T \text{ accumulate } (\text{InputIterator } \text{beg}, \text{InputIterator } \text{end}, T \text{ initialValue})$$
$$T \text{ accumulate } (\text{InputIterator } \text{beg}, \text{InputIterator } \text{end}, T \text{ initialValue}, \text{BinaryFunc } \text{op})$$
- ▶ Pierwsza postać algorytmu oblicza i zwraca sumę wartości `initValue` oraz wszystkich elementów z zakresu `[beg,end)`. W szczególności, dla każdego elementu wykonuje ona operację:
$$\text{initValue} = \text{initValue} + \text{elem}$$
- ▶ Druga postać algorytmu oblicza i zwraca wynik wywołania operacji `op` wobec wartości `initValue` oraz wszystkich elementów z zakresu `[beg,end)`. W szczególności, dla każdego elementu wykonuje ona operację:
$$\text{initValue} = \text{op}(\text{initValue}, \text{elem})$$

Algorytmy numeryczne – obliczanie iloczynu skalarnego dwóch ciągów

- ▶ Obliczanie iloczynu skalarnego dwóch ciągów:

```
T inner_product (InputIterator beg1, InputIterator end1,  
                 InputIterator beg2, T initialValue)
```

```
T inner_product (InputIterator beg1, InputIterator end1,  
                 InputIterator beg2, T initialValue ,  
                 BinaryFunc op1 , BinaryFunc op2)
```

- ▶ Pierwsza postać algorytmu oblicza i zwraca iloczyn skalarny wartości `initValue` oraz wszystkich elementów z zakresu `[beg1,end1)` w kombinacji z elementami z zakresu rozpoczynającego się od pozycji `beg2` . W szczególności, dla każdej pary elementów wykonuje ona operację:
`initValue = initValue + elem1 * elem2`
- ▶ Druga postać algorytmu dla każdej pary elementów wykonuje operację:
`initValue = op1(initValue, op2(elem1, elem2))`